



משה דיין אדיש, חיים ברילב נדהם, בכנס החרטה של מפלגת העבודה

של גולדה במשרה עבורם את התפוררות המפלגה ושילטונם.

● אצל הד"ר הנרי קסינג'ר, שהיה בדרכו מהמזרח התיכון לגרמניה המערבית, עם כל ממלייתו. לגבי קסינג'ר בישרה הסתלקותה של גולדה והאפשרות שהיא לא תהיה עוד ראש-ממשלה בישראל, את כישלון כל מאמצי לתיאוך ולהשכנת שלום במזרח-התיכון. מאחר שכל יוקרתו של קסינג'ר מונחת ברגע על הקלף המזרח-תיכוני, הוא לא יכול להרשות לעצמו את מה שהיה צפוי עם הסתלקותה של גולדה: לא הליכה לבחירות חדשות בישראל ולא הקמת ממשלת חירום לאומית.

קסינג'ר עצמו אומנם שמר על שתי קה בנושא זה, אולם כל קורא עיתונים שיעיין בעיתוני יום ב' ו'ג' בשבוע שעבר, ימצא בהם שפע של ידיעות והצהרות מפי עוזריו הקרובים של קסינג'ר ואנשי משרד-החוץ האמריקאי. כולם התבטאו ב"נוסח אחד": "פרישת גולדה ודיין היא אסון... הקמת ממשלת חירום תגרום לפי צוץ המשא-ומתן עם דמשק". והנה, באורח פלא, 48 שעות אחרי ש-האמריקאים הביעו את חרדתם ממשבר הקמת הממשלה בישראל, באו על פתרון כל הבעיות שכה הפחידו אותם: גולדה חזרה אל ראשות הממשלה ומשה דיין אל משרד-הביטחון, בדיוק כמו שרצה וקיווה הד"ר הנרי קסינג'ר.

דיין פחד מרבין



ה דראמה הגדולה, שהפכה לטראגדי קומדיה, התחוללה ביום השלישי ב" שבוע שעבר, בעת שבת-לאיב התכנס כנס ההכאזעל-חטא של מפלגת-העבודה, שנועד לכרוע ברך בפני גולדה מאיר ל" בקש את סליחתה ולהתחנן בפניה למלוך (המשך בעמוד 24)

ומתן להפרדת הכוחות תנאים עקשניים. ישראל דרשה או שטחים תמורת שטחים, תבעה מהמצרים לפנות שטחים בגדה ה" מזרחית, תמורת פינוי הגדה המערבית. רק בעקבות סכנת התלקחות האש, התרככו עמדותיה של ישראל והיא הסכימה להפ" רדת הכוחות כפי שבוצעה עתה על כל פנים, זאת היתה ההערכה כש" הגיעו הידיעות הראשונות על כוננות התקיפה בצבא הסורי. הפעם ננקטו אומ" גם כל האמצעים כדי לקדם אפשרות של פתיחה מילחמה, אולם ההנחה היתה כי הסורים מתכוונים לייעדים מדיניים ולא צבאיים באקט הצבאי שביצעו. אפשר לומר בבטחון מוחלט שהידיעות

הכיפורים אין האחראים לנושאי ההערכה נוטלים עוד כל סיכון, הרי כל ידיעה כזו מדליקה מייד את האור האדום הדרוש במקומות הנכונים. אולם מה שאירע בישראל בעקבות כ" שלון ההערכה המודיעינית במלחמת יום- הכיפורים מזכיר את חלם. הכישלון לא הביא לשיפור אמצעי ההערכה, או להקמת מכשירי בדיקה ואימות. הוא רק גרם לכך שכל ידיעה מעוררת תגובה מבלי להסתכן עוד בהערכה בכלל. למרות שלא היתה כל סיבה הגיו" נית לכך שהסורים יפתחו במלחמה בשבוע שעבר, שתוצאותיה ברורות להם עתה כימעט מראש, הרי נימוק זה של

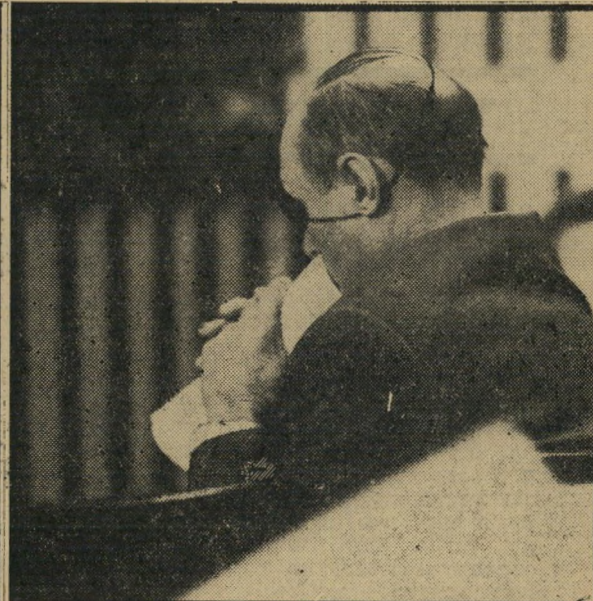
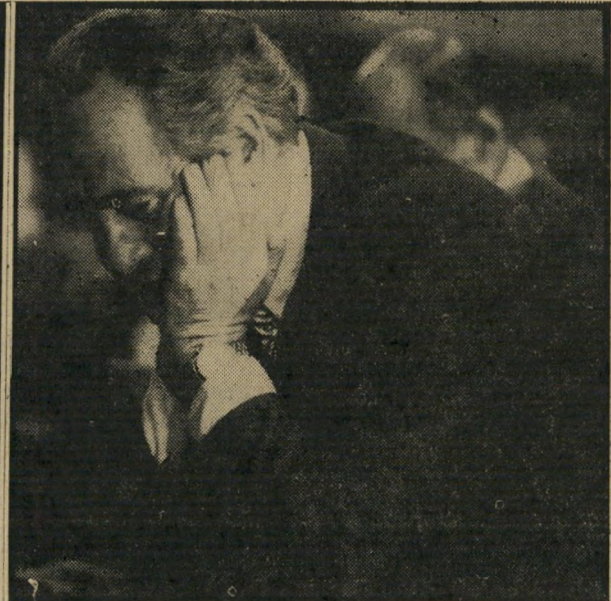
נכנסו למצב כוננות. החלו לזרום לישראל ידיעות בצינורות שונים, לפיהם הוכרזה בצבא הסורי כור ננות תקיפה. פירושה של כוננות כזו היא שהצבא הסורי, הערוך ממילא בכל עוצ" מתו על קו הפסקת-האש, יהיה מוכן ל" הפעיל את תוכניות ההתקפה שלו תוך פרק זמן מינימאלי. לא היו אלה ידיעות מפתיעות או בלתי שיגרתיות. ידיעות מסוג זה היו ברשות ישראל גם בחודשים שקדמו למלחמת יום-הכיפורים, הן לגבי החזית המצרית והן לגבי החזית הסורית. ידיעות דומות,

ברוודי אנש

שזרמו מתחילת השבוע שעבר לישראל, ממקורות עצמאיים, לא הועלמו מעיניו של שר-הביטחון משה דיין. למרות זאת, החלטתו לפרוש ממשרד-הביטחון, בינתיים אירע עוד משהו. ביום ראשון בלילה, הודיעה גולדה מאיר על הסתל" קותה מכוונתה להרכיב את הממשלה ה" באה. הודיעתה המפתיעה של גולדה, ש" הביאה להרגשת רווחה והקלה בציבור ה" ישראלי, גרמה לדאגה חמורה בקרב שני גורמים: ● בין עסקני מפלגתה שהסתלקותה

העדר היגיון, אינו מהווה שיקול כלל כש" מדובר בסורים. המומחים גורסים כי לסו" רים יש היגיון משלהם, ומה שאינו נראה הגיוני אינו חייב להיות גורם בשיקוליהם. להכרזת כוננות התקיפה בצבא הסורי, יכולה היתה להיות, לפי ההערכה, מטרה מוגדרת ומכוונת מאוד: להשיג, תוך איום של חידוש הקרבות, מטרות מדיניות מ" ישראל. לעיני הסורים עמדה הדוגמא המצרית. זה נראה כמו פרהיסיסטוריה, אבל גם לפני שהוכרזה כוננות התקיפה בצבא ה" מצרי בדצמבר 1973, הציגה ישראל במשא"

בעיקר לגבי המצרים, הגיעו לא אחת, גם אחרי מלחמת יום-הכיפורים, ובעיקר ב" חודש דצמבר 1973, כאשר הצבא המצרי כולו היה במערך תקיפה והתלקחות ה" מלחמה מחדש היתה צפויה בכל רגע. למרות זאת, באף אחד מהמקרים הקוד" מים, אחרי יום-הכיפורים, לא נפתחה בה" לת מלחמה בישראל. העיתונים אומנם פירסמו ידיעות מדאיגות. אבל צה"ל נכנס למצב כוננות כדי לבלום כל מיתקפה אפ" שרית. כל ידיעה מודיעינית מסוג זה מחוייבת הכרות כוננות בהתאם להערכת סכירותה וההימנותה. מאחר שמאז יום"



דיין, פרס ויגאל אלון, בישיבת מרכז העבודה, ביום בו נודע על המצב בצפון